



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **pprap. X. Y.**
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Janem Burešem, Ph.D.
sídlem Václavské náměstí 807/64, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **ředitel Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy**
sídlem Kongresová 1666, 140 00 Praha 4

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne ze dne 2. 11. 2023, č. 1857/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. V nyní projednávané věci se žalobce domáhá zrušení správních rozhodnutí, kterými dostal písemné napomenutí za to, že se nedostavil ke kontrole posouzení zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti.
2. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Obvodního ředitelství policie Praha II ze dne 30. 6. 2023, č. 152/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

3. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání jednání, které má znaky přestupku, podle § 128 odst. 2 písm. b) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“) ve spojení s § 51 odst. 1 a 2 zákona č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů“). Toto jednání, které má znaky přestupku, měl spáchat zaviněným jednáním ve formě vědomé nedbalosti ve smyslu § 15 odst. 3 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).
4. Tohoto jednání se měl žalobce dopustit tím, že se jako pojištěnec, který je dočasně práce neschopný na základě rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti č. 107370132207260004 vydaného ošetřujícím lékařem MUDr. D. J., Chirurgické obory Praha, s. r. o., Seydlerova 2451/8, 158 00, Praha 13 – Nové Butovice, nedostavil dne 17. 8. 2022 k ošetřujícímu lékaři nebo k lékaři příslušného orgánu nemocenského pojištění ke kontrole posouzení zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti. Za uvedené jednání byl žalobce potrestán kázeňským trestem – písemným napomenutím – podle § 51 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.
5. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce byl dne 26. 7. 2022 uznán dočasně práce neschopným pro bolest kolene. Žalobce si stěžoval na bolest pravého kolene v návaznosti na chůzi po horách. Lékař konstatoval malý otok a palpační citlivost nad postranními vazy, koleno bez náplně, pohyblivost celkem bez omezení, RTG sine trauma. Žalobci byl doporučen klid.
6. Vztah žalobce k vedoucí oddělení byl dle jeho výpovědi z 1. 3. 2022 v dané době napjatý, neboť se cítil šikanován a diskriminován tím, že jako jediný dostal osmihodinovou pracovní směnu, a byl mu sebrán příplatek za směnnost. Hlídkovou činnost měl provádět sám ve čtyřech ulicích v okolí Bartolomějské. Vzniklé situaci se se svým advokátem bránil formou stížnosti, odvolání a žalobou k soudu.
7. Žalobce se dostavil k plánovaným lékařským kontrolám ve dnech 3. 8. 2022 a 10. 8. 2022. Dne 10. 8. 2022 lékař konstatoval koleno bez otoku, bez výpotku, palpačně nebolestivé, s plnou hybností. Žalobce uvedl, že ho koleno při zátěži ještě pobolívá. Z obsahu zprávy vyplývá, že lékař shledal žalobce „vzhledem k výkonu policisty v terénu“ nadále práce neschopným, současně však naplánoval další kontrolu k ukončení pracovní neschopnosti na středu 17. 8. 2022. K té se žalobce nedostavil.
8. Dne 31. 8. 2022 ošetřující lékař žalobci pracovní neschopnost administrativně ukončil.
9. Žalobce nastoupil zpět do výkonu služby dne 9. 9. 2022.
10. Pokud jde o komunikaci se zaměstnavatelem, v pátek 19. 8. 2022 žalobce kontaktoval jeho nadřízený prostřednictvím aplikace WhatsApp: „Zdar, ses neozval ve středu....“
11. Žalobce odpověděl: „Ahoj, neschopenka pokračuje.“ (10:55)
12. „Predpokladam, ze 24 hod smeny stale nemam a ani mit nebudu vid?“ (10:56)
13. Nadřízený odpověděl: „Kontrola?“ (10:56) „Ne.“ (10:56)
14. Žalobce na dotaz nadřízeného odpověděl: „Az mi bude lepe, mam prijit na kontrolu.“ (10:58)
15. Ošetřující lékař žalovanému sdělil v přípisech obsažených ve správním spise, že žalobce jednoznačně věděl, kdy se má dostavit na další termín, tj. 17. srpna 2022, a že v tomto termínu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

mu bude ukončena předmětná dočasná pracovní neschopnost. Dále sdělil, že „*nás pacient nekontaktoval, ani opožděně nepřišel na kontrolu, proto byla jeho PN administrativně ukončena k 31. 8. 2022, kdy byl z našeho pohledu schopen.*“ Dále uvedl, že žalobce „*jednoznačně porušil léčebný režim tím, že byl pozván na řádnou kontrolu zdravotního stavu, a to na den 17. 8. 2022. O tomto termínu byl informován verbálně, také písemně v lékařské zprávě a taktéž byl tento termín uveden na dokladu PN [...] 2 týdny byla dostatečná doba k tomu, aby se jmenovaný dostavil na kontrolu, která se týkala jeho zdravotního stavu.*“ [...] „*Nebyli jsme informováni o žádných důvodech, proč by se nemohl dostavit na kontrolu. Jako relevantní důvod k nedostavení se na kontrolu je hospitalizace v jiném zdravotnickém zařízení.*“ [...] „*Na našem pracovišti žádné nové rozhodnutí o PN nebylo v období od 17. 8. do 31. 8. 2022 vystaveno ani převzato z jiného zdravotnického zařízení.*“

16. Ve výpovědi ze dne 28. 3. 2023 žalobce uvedl, že ačkoliv mu byl znám termín plánované kontroly k ukončení pracovní neschopnosti, tak se k ní nedostavil, protože mu to neumožňoval jeho zdravotní stav. Dále žalobce uvedl, že mu zdravotní stav neumožňoval nástup k výkonu práce. Svůj zdravotní stav k 17. 8. 2022 popsal následovně: „*Cítil jsem se slabý, neměl jsem chuť k jídlu, potil jsem se a měl jsem potřebu jenom ležet a odpočívat. Dost možná jsem měl nějakou horečku. Po přečtení odpovědi doplňuji, že se mi motala hlava.*“ Tyto příznaky měly dle žalobce určitě přetrvávat ještě do dalšího týdne, byť již pravděpodobně nebyly tak intenzivní. Žalobce uvedl, že se z kontroly dvakrát omlouval a že mu zaměstnankyně lékařského zařízení sdělila, že má přijít, až mu bude lépe.

Žaloba

17. Žalobce má za to, že nebyla naplněna subjektivní ani objektivní stránka jednání, které má znaky přestupku.
18. Žalobce uvádí, že jako pojištěnec, který byl dočasně práce neschopný, se telefonicky dvakrát omlouval z plánované kontroly k posouzení zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti, a to z důvodu zdravotní indispozice – zhoršení zdravotního stavu. Uvádí, že v rámci telefonátu mu bylo sděleno, že „*se nic neděje a že má ke kontrole dorazit, až mu bude lépe.*“
19. Žalobce argumentuje, že v rámci ústního jednání před služebním funkcionářem souvisle a autenticky popsal průběh obou telefonátů s příslušným zdravotnickým zařízením, i zdravotní obtíže, kterými v době původního termínu, ve kterém se měl ke kontrole dostavit, trpěl. K celému nedorozumění pak podle žalobce došlo z důvodů na straně zdravotnického zařízení, v rámci kterého si zaměstnanci nepředali informaci o tom, že se žalobce z plánované kontroly telefonicky omlouval z důvodu zdravotní indispozice. Stejnou informaci o tom, že do nemocnice volal a z kontroly se omlouval, žalobce sdělil i svému vedoucímu (resp. zástupci vedoucího) v rámci svého služebního zařazení, a to telefonicky a prostřednictvím zprávy v aplikaci WhatsApp.
20. Dále žalobce uvádí, že skutečnost, že se z kontroly omlouval, mohla být prokázána svědeckou výpovědí jeho družky, paní S. H. (nar. N). Svědkyně byla podle žalobce přítomna oběma telefonátům a zároveň se o něj starala i v době jeho pracovní indispozice. Žalobce nesouhlasí s hodnocením žalovaného, že se jedná o nadbytečný důkaz. Tvrdí, že služební funkcionář k posouzení klíčové otázky pristoupil ryze formalisticky v tom smyslu, že neuznával tu možnost, že by závažná překážka na straně žalobce z hlediska jeho zdravotního stavu a s tím související telefonická omluva mohla objektivně bránit dostavení se ke kontrole. Žalobce

poukazuje na to, že existence závažné překážky na jeho straně ho může vyvinut z odpovědnosti.

21. Žalobce dále namítá, že kromě subjektivní stránky nebyla naplněna ani objektivní stránka jednání, které má znaky přestupku. Přestupek podle § 128 odst. 2 písm. b) zákona o nemocenském pojištění je totiž pravým omisivním deliktem. Toho se pachatel nemůže podle názoru žalobce dopustit, pokud vůbec nemá možnost konat to, co bylo jeho povinností. Tuto možnost žalobce podle svého názoru neměl. Žalobce v této souvislosti odkazuje na komentář k zákonu o přestupcích, podle kterého „[j]e zapotřebí dodat, že aby byl pachatel přestupku odpovědný za přestupek spáchaný opomenutím, musel by mít faktickou možnost, a to vzhledem k okolnostem a svým poměrům, vůbec konat, tedy splnit si svoji povinnost“ (VETEŠNÍK, Pavel. § 10 [Opomenutí], In: JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. 2.. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 91, marg. č. 8.). Žalobce však vlivem zdravotní indispozice a související omluvy vůbec neměl možnost splnit povinnost a dostavit se k lékařské kontrole.

Vyjádření žalovaného

22. Žalovaný uvádí, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty jednání, které má znaky přestupku. Z provedeného dokazování byl podle žalovaného zjištěn skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný uvádí, že se s námitkami žalobce dostatečně vypořádal již v samotném rozhodnutí. To platí pro naplnění znaků objektivní a subjektivní stránky daného přestupku (jednání, které má znaky přestupku), i pro neprovedení důkazu v podobě výsledku přítelkyně žalobce.
23. Žalovaný ve vyjádření odkázal na obsah prvostupňového i napadeného rozhodnutí. Již v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že žalobce nechápe podstatu řízení. Ta podle žalovaného nespočívá v dokázání toho, zda žalobce někam zavolal a omlouval se, ale spočívá v tom, že se nedostavil nikdy v období od 17. srpna 2022 do 31. srpna 2022 (datum administrativního ukončení pracovní neschopnosti) ani později k ošetřujícímu lékaři, což je v režimu dočasné pracovní neschopnosti jeho zákonná povinnost. Existenci vážných důvodů, pro které by se nemohl ke kontrole dostavit, neprokázal.
24. Pokud byl žalobce subjektivně přesvědčen o svém zhoršeném zdravotním stavu v období od 17. 8. 2022 do 31. 8. 2022, nemá tento tvrzený zhoršený zdravotní stav („asi horečka“) s předmětnou dočasnou pracovní neschopností (úraz kolene) nic společného. Stejně tak nemá nic společného s lékařskou odborností jeho ošetřujícího lékaře (chirurg), který původně rozhodnul o jeho pracovní neschopnosti.
25. Žalovaný uvádí, že i přes tvrzenou zdravotní indispozici měl žalobce možnost a dostatek času pro sjednání termínu kontroly u ošetřujícího lékaře k ukončení dočasné pracovní neschopnosti. Zdravotní stav žalobce nebyl natolik vážný, aby vyžadoval přivolání vozidla zdravotnické záchranné služby, ošetření ve vlastním prostředí či hospitalizaci. Dále žalovaný podotýká, že v případě dvoutýdenní zdravotní indispozice s žalobcem popisovanými příznaky (ze spisového materiálu nevyplývá užívání léků k jejich potlačení ani jejich případné zajištění) by se už s ohledem na obnovení fyzického zdraví nabízelo, aby žalobce ve vlastním zájmu vyhledal odbornou lékařskou péči.

Posouzení žaloby soudem

26. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, k nimž by měl povinnost přihlédnout z moci úřední.
27. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem konkludentně souhlasili (§ 51 s. ř. s.).
28. Při posouzení věci vycházel soud z následujících právních předpisů.
29. Podle § 128 odst. 2 písm. b) zákona o nemocenském pojištění „[p]ojištěnec se dopustí přestupku tím, že nedostaví se v určeném termínu k ošetřujícímu lékaři nebo k lékaři příslušného orgánu nemocenského pojištění ke kontrole posouzení zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti podle § 64 odst. 1 písm. c)“.
30. Podle § 64 odst. 1 písm. c) zákona o nemocenském pojištění „[p]ojištěnec, který je dočasně práce neschopný, je povinen dostavit se v určeném termínu k ošetřujícímu lékaři nebo k lékaři příslušného orgánu nemocenského pojištění ke kontrole posouzení zdravotního stavu a dočasné pracovní neschopnosti“.
31. Podle § 58 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění „[o]šetřující lékař stanoví se zřetelem na zdravotní stav pojištěnce termín příštího lékařského ošetření nebo kontroly. Tento termín ošetřující lékař vyznačuje na rozhodnutí o vzniku dočasné pracovní neschopnosti.“
32. Podle § 58 odst. 3 zákona o nemocenském pojištění „[p]rokáže-li pojištěnec existenci vážných důvodů, pro které se nemůže dostavit k ošetření nebo kontrole v den stanovený podle odstavce 2, stanoví ošetřující lékař náhradní termín“.
33. Podle § 58 odst. 4 zákona o nemocenském pojištění „[p]rokázal-li pojištěnec existenci vážných důvodů, pro které se nemohl dostavit k ošetření nebo kontrole v den stanovený podle odstavce 2, ošetřující lékař vydá nové rozhodnutí o vzniku dočasné pracovní neschopnosti. Tato dočasná pracovní neschopnost se považuje za pokračování předchozí dočasné pracovní neschopnosti“.
34. Podle § 64 odst. 1 písm. o) má pojištěnec informovat „neprodleně zaměstnavatele o rozhodnutí o vzniku dočasné pracovní neschopnosti (karantény) včetně čísla nebo identifikátoru rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, o rozhodnutí o ukončení dočasné pracovní neschopnosti (karantény), o době jejího trvání (...)“
35. Podle § 15 odst. 3 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky „[p]řestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí“.
36. Podle § 51 odst. 1 písm. a) zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů „[p]říslušníkovi se ukládá kázeňský trest písemné napomenutí“.

Objektivní nemožnost se ke kontrole dostavit

37. Žalobce namítá, že se ke kontrole dne 17. 8. 2022 ani k následné kontrole (jejíž přesné datum neuvádí) vůbec nemohl dostavit, jelikož mu to neumožňoval jeho zdravotní stav. Jeho zdravotní stav mu až do 8. 9. 2022 znemožňoval nástup do služby.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.

38. Soud se ztotožnil s žalovaným, že žalobci se nepodařilo prokázat, že by dne 17. 8. 2022 existovaly vážné důvody, pro které se nemohl dostavit k plánované kontrole. Žalobce v podané žalobě nespecifikuje, jaké zdravotní obtíže mu zabránily dostavit se ke kontrole k ukončení pracovní neschopnosti. Z obsahu správního spisu však vyplývá, že služebnímu orgánu dne 28. 3. 2023 (tedy více než půl roku po tvrzených obtížích) charakter zdravotních obtíží specifikoval tak, že se cítil slabý, neměl chuť k jídlu, motala se mu hlava, možná měl horečku a měl potřebu jenom ležet a odpočívat.
39. Tvrzení žalobce o tom, že se v období od 17. 8. 2022 do 8. 9. 2022 nemohl dostavit k lékařské kontrole ani do výkonu služby není věrohodné. Žalobce neuvádí symptomy, které by znemožňovaly lékařskou kontrolu. Žalobce nadto navzdory tvrzeným novým zdravotním potížím trvajícím déle než tři týdny, kvůli nimž nemohl opustit postel, nevyhledal žádnou lékařskou pomoc.
40. Z plánované kontroly by se žalobce mohl omluvit toliko z prokázaných vážných důvodů. Soud se ztotožnil s žalovaným, že žalobcem popisované potíže nepředstavovaly vážné důvody pro nedostavení se k lékařské kontrole.

Tvrzené telefonické omluvy

41. Žalobce dále uvádí, že zcela absentuje jeho zavinění, tedy subjektivní stránka, neboť se z kontroly naplánované na den 17. 8. 2022 a i z další kontroly telefonicky omlouval.
42. Ošetřující lékař žalobce MUDr. D. J. popsal skutkový stav zcela odlišně. Uvedl, že dne 10. 8. 2022 určil žalobci termín následné kontroly k ukončení pracovní neschopnosti na 17. 8. 2022. Žalobce se k této kontrole nedostavil, ani se z ní neomluvil. Žalobce ošetřujícího lékaře nekontaktoval ani následně. Proto lékař pracovní neschopnost ke dni 31. 8. 2022 ukončil.
43. Soud se ztotožnil s žalovaným, že výslech partnerky žalobce ohledně jeho zdravotních potíží a telefonátů by byl v nyní projednávané věci nadbytečný. I pokud by partnerka potvrdila výpovědi žalobce, nevedlo by to k úspěchu žalobce ve věci.
44. Podle § 53 zákona o nemocenském pojištění provádí posuzování zdravotního stavu pojištěnců jedině ošetřující lékař.
45. Žalobce netvrdí, že by kontaktoval přímo ošetřujícího lékaře. Ve správním řízení uvedl, že došlo zřejmě k pochybení „nějaké ze zaměstnankyň té nemocnice“, která informaci o tom, že má žalobce jiné, s bolestí kolene nesouvisející zdravotní obtíže, ošetřujícímu lékaři nepředala.
46. Žalobce se však nemohl spolehnout na posouzení a informaci o dalším postupu, které dle svého tvrzení získal od jiné osoby v rámci zdravotnického zařízení.
47. Žalobcova tvrzení, že byl v dobré víře, že na žádnou kontrolu chodit nemusí, dokud mu nebude lépe, a současně, že se omlouval i z další nikde nezaznamenané kontroly, nepodporují ani jeho výpovědi ze dnů 1. 3. a 28. 3. 2023, kde uvedl, že se ani nediví, že [telefonáty, resp. tvrzená další data kontrol] zaznamenány v rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti nejsou, „protože sestra znala pouze jméno a příjmení a nic víc, takže jen stěží mohla identifikovat konkrétního volajícího“ (čl. 99 správního spisu).
48. Podle § 58 odst. 3 zákona o nemocenském pojištění „[p]rokáže-li pojištěnec existenci vážných důvodů, pro které se nemůže dostavit k ošetření nebo kontrole v den stanovený podle odstavce 2, stanoví ošetřující lékař náhradní termín“.

49. Ošetřující lékař však v nyní projednávané věci uvedl, že žalobcem uváděné symptomy by za vážné důvody nedostavení se ke kontrole nepovažoval, ani pokud by o nich věděl.
50. Pokud jde o náhradní termín kontroly, z obsahu žalobcových výpovědí nelze dovodit, zda tvrdí, že měl náhradní termín kontroly stanoven. Žalobce dne 19. 8. 2022 zaměstnavateli sdělil, že neschopenka trvá a na kontrolu má přijít, až mu bude lépe. Ve výpovědi ze dne 28. 3. 2023 opět uvedl, že byl zaměstnankyní nemocnice vyrozuměn, že má na kontrolu přijít, až mu bude lépe. Současně však ve stejné výpovědi uvedl, že se z kontroly omlouval hned dvakrát, a to z kontroly dne 17. 8. 2022 a následně „[...] *přibližně o týden později z další kontroly*“. Pokud byl však žalobce vyrozuměn, že má přijít, až mu bude lépe, a žádný další termín kontroly mu nebyl stanoven, nebyl důvod se z další kontroly omlouvat. Žalobce ostatně nikdy netvrdil, že by se z telefonátu dozvěděl datum náhradní kontroly.
51. Žalobce uvádí, že z kontroly kolene se omluvil v důsledku jiných zdravotních obtíží. Žalobce netvrdí, že by důvod pracovní neschopnosti, tedy bolest kolene, nadále trval. Žalobcem popisované symptomy (slabost, nechut k jídlu, možná horečka) zjevně nejsou zhoršením zdravotního stavu, pro který ošetřující lékař rozhodl o dočasné pracovní neschopnosti, tedy bolesti kolene. Jedná se o nové tvrzené důvody pracovní neschopnosti. Žalobce však nijak nekonzultoval svůj zdravotní stav, zejména tvrzené nové aktuální obtíže, s žádným lékařem (například lékařem s odborností praktické lékařství pro dospělé).
52. Zdravotní stav pojištěnců pro účely nemocenského pojištění posuzuje pouze ošetřující lékař, a to v rozsahu své odbornosti (§ 53 ve spojení s § 54 odst. 2 zákona o nemocenském pojištění). Ošetřující lékař také stanovuje individuální léčebný postup, který má pojištěnec dodržovat (§ 56 odst. 2 písm. a) zákona o nemocenském pojištění). V průběhu pracovní neschopnosti se má pojištěnec k ošetřujícímu lékaři dostavit na kontrolu k posouzení zdravotního stavu – účelem tohoto posouzení je zjistit, zda důvod pracovní neschopnosti stále trvá (§ 64 odst. 1 písm. c) zákona o nemocenském pojištění).
53. Soud přisvědčil žalovanému, že žalobce neporozuměl postavení pojištěnce v systému zákona o nemocenském pojištění. Není to totiž pojištěnec, který může podle svého uvážení pracovní neschopnost prodlužovat, oznamovat zaměstnavateli, že „*neschopenka pokračuje*“ nebo neschopenku ukončovat, a to pouze na základě subjektivního přesvědčení o svém zdravotním stavu. Osobou oprávněnou tak činit je ošetřující lékař v rozsahu své odbornosti.
54. Žalobce však žádného lékaře ohledně tvrzených nových zdravotních potíží nekontaktoval. Právě lékař měl posoudit, zda popisované potíže, které měly dle tvrzení žalobce trvat v období od středy 17. 8. 2022, jsou vážnými důvody ve smyslu § 58 odst. 3 zákona o nemocenském pojištění. Soud se na základě výše uvedeného ztotožnil s žalovaným, že žalobce neprokázal vážné důvody, pro které by se nemohl dostavit ke kontrole k ošetřujícímu lékaři.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

55. Soud z výše uvedených důvodů žalobu zamítl. Pokud jde o náklady řízení, žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto druhým výrokem rozsudku rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2024

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. L.